

DRAUDZES KALENDĀRS JŪLIJĀ

Se.	06.07. plkst.18.00	Vespere
Sv.	07.07. plkst.10.00	Dievkalpojums (A kārtība)
Ce.	11.07. plkst.18.00	Bībeles stunda (Dambja ielā 10)
Se.	13.07. plkst.18.00	Vespere
Sv.	14.07. plkst.10.00	Dievkalpojums
Se.	20.07. plkst.18.00	Vespere
Sv.	21.07. plkst.10.00	Dievkalpojums (A kārtība)
Ce.	25.07. plkst.20.00	Koncerts: Sonora Voice (soprāns), Andris Ābelīte (balss, trompete)
Pie.	26.07. plkst. 18.00	Bībeles stunda (Dambja ielā 10)
Se.	27.07. plkst. 18.00	Vespere
Sv.	28.07. plkst. 10.00	Dievkalpojums

Lūgšanu grupa vasarā nedarbojas.

PATEICĪBAS

- VILIM BIEZAJAM,
- LĪGAI GŪTMANEI,
- JĀNIM KĻAVIŅAM,
- SARMAI LĪCEI-LĪCĪTEI,
- GUNĀRAM SPALIM,
- INTAI ŪBELEI!

Paldies JĒKABPILS 3.VIDUSSKOLAI PAR ELEKTRISKAJĀM ĒRGEĻĒM!

Jēkabpils Sv. Miķeļa ev.-lut. draudze,

Jēkabpilī, Brīvības ielā 123, LV-5201.

Reģ. Nr. 90000310180, Bankas konts LV87UNLA0009000701504.

Draudzes priekšniece *Lita Krūmiņa* (tel:29554783).

Kanceleja Brīvības ielā 125a, LV-5201, (tel: 65235455).

Ziņu Lapa iznāk vienu reizi mēnesī.

Izmantotas *D.Lukšēvicās* fotogrāfijas

**2013.
JŪLIJS
7 (29)**

MEDITĀCIJA

Dzīve nav sapnis, un tā nav cilvēka plāns. Tā ir piekrišana. Dievs mūs vada ar notikumiem: mums pienākas atbildēt jā vai nē.

Dzīve ir vairāk piekrišana nekā izvēle. Mēs izvēlamies tik maz!

Mēs sakām jā vai nē iespējām, kas mums tiek dotas. Cilvēka vienīgā brīvā izvēle ir turēt buru uzvilktu vai ļaut tai nokrist. Vējš nav no mums. Dievs pūš. No mums atkarīgs, vai uztversim vēju. (Tēvs Pjērs)

PĀRDOMĀM

Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušajam Dēlam, pilnu žēlastības un patiesības. Jāņa 1:14

Ļoti iespējams, ka kristietība ir vienīgā reliģija, kas tik uzsvērti norāda uz Dieva ceļu kā *iemiesošanos*. Nereti daudzi kristieši uzvedas tā, it kā Dievs viņus mudinātu pēc iespējas ātrāk "izmiesoties", aizbēgt no pasaules (reliģija kā evakuācijas plāns bēgšanai no pasaules!). Kristus ceļš rāda citu virzienu. Jēzus pieņem un izdzīvo visu cilvēka zemes dzīvi, parādīdams tās vērtību un iespējas! Mēs zinām, ka Viņa dzīvei nebija izkārtotas īpašas privilēģijas. Viņam patiešām būtu bijis pietiekami daudz iemeslu par pasauli un dzīvi sūdzēties. Taču Jēzus līdz pēdējam paliek šai pasaulei un cilvēkiem (arī saviem pāridarītājiem) mīloši un draudzīgi pievērsts. Vēl vairāk - Viņa pēdējie vārdi evaņģēlijā skan: "Redzi, es esmu *pie jums*, līdz pat pasaules galam." Es nekur neaizeju, es palieku pie jums!

Diemžēl kristietībā gadu simtiem ir tikusi kultivēta neuzticēšanās ķermenim. Tam bijuši dažādi iemesli, visbiežāk - pārpratumi. Varbūt tāpēc, ka jēdzieni „miesa” un „grēks” bieži tika uztverti kā sinonīmi, varbūt tāpēc, ka mūsu iekšējās vēlmes un tieksmes ērtāk piedēvēt „miesai” un par vainīgo pasludināt nabaga ķermeni. Bieži cilvēkiem šķita, ka ķermenis ir tāda kā pieciešama uzturēšanās vieta, te jābūt tikpat piesardzīgam kā ienaidnieka ieņemtā teritorijā. Tikai pēdējā gadsimtā notikusi vērā ņemama dažādu konfesiju teologu jaunatgriešanās pie ķermeņa, pie izpratnes par cilvēka esību kā vienotu sistēmu. Vismaz cilvēka zemes dzīves kontekstā mēs varam runāt tikai par *vienu* ķermeņa un gara vienību. Problēma nav

miesā, bet garīgas orientācijas un līdzsvara trūkumā starp miesu un garu. Taču, ja Dievs inkarnējas, iemiesojas, sāk dzīvot cilvēka ķermenī, tad jau tas nozīmē, ka ķermenis un dzīve redzamajā pasaulē ir kas labs. Tad tas nozīmē – dzīvot ķermenī ir labi, skaisti! Franciskānis Ričards Rors raksta: *”Mēs paliekam iekšēji sadalīti mūsu šausminošajā duālismā - miesa ir slikta un gars ir labs. Un tomēr kristīgajai reliģijai vajadzētu būt inkarnācijas reliģijai - mīlestības stāstam starp miesu un garu.”*

Varbūt tiešām arī mūsu lielākais uzdevums ir mācīties pieņemt savu ķermeni un dzīvi pasaulē? Nevis bēgt no tās, bet, tieši pretēji, vairāk apzināti iemiesoties dzīvē, pieņemt dzīvi, lai izpildītu Dieva mums dotos uzdevumus. Lai cik dažkārt sarežģīta un sāpīga nebūtu dzīve pasaulē, tai ir kāda laba jēga, un mums jāmacās šo jēgu satikt, saprast, izdzīvot.

Jēzu Jaunā Derība atklāj kā dziedinātāju, galvenokārt - kā *visa* cilvēka (*arī* viņa miesas!) dziedinātāju! Rūpes par mūsu dzīvi šajā pasaulē Jēzum ir primāri svarīgas. *Mans*, bet arī *tavs* ķermenis ir mans uzdevums. Domāju, ka tas ir viens no iemesliem, kādēļ jaunais pāvests Francisks tik asi vēršas pret baznīcas ”teoloģisko narcisismu”. Cik ērti mums tīksmināties par saviem līdz pilnībai noslīpētiem teoloģiskajiem formulējumiem, bet uz pasauli raudzīties caur baznīcas vitrāžas stiklu. Zaļajā Ceturtdienā, mazgājot ne garīdznieku, bet jaunu noziedznieku (un – pirmo reizi pāvestības vēsturē – arī divu sieviešu!) kājas, pāvests skaidri atklāj savu programmu – tas ir ceļš pie konkrēta cilvēka, viņa vajadzībām. Francisks šajā sakarā runā par, viņaprāt, pašu lielāko Baznīcas grēku – „garīgo pasaulīgumu”. Proti, ar liturģiju, tekstiem un dogmatiku mums viss ir kārtībā, taču dziļumos ir tukšums un līdz īstajai dzīvei ir tikpat tālu kā līdz mēnesim... Varbūt mums no Jēzus jāmacās „pasaulīgais garīgums”, proti, kā autentisku Dieva bērna dzīvi izdzīvot pasaules vidū? Visu šo juceklīgo pasaules politikas un manas dzīves pretrunīgo notikumu jūklī, kas mani ievaino, mulsina, satricina... bet arī audzina un veido.

Inkarnācija rāda skaidru virzienu - pasaulē, pie cilvēka, pie viņa vajadzībām, pie viņa slimībām, pie viņa murgiem un šausmām... jā, līdz pasaules „ārējai robežai”. Nesteidzies bēgt no pasaules, vispirms mācies vērīgi atpazīt un tad censties izpildīt uzdevumus, kurus tev uzliek dzīve šajā pasaulē, ķermenī, dzīve kopā ar citiem cilvēkiem. Varbūt tad tev dzīve iepatiksies šajā, protams, grēkā kritušajā, tomēr Dieva radītajā pasaulē? Arī garīga, kontemplatīva dzīve, Gara satikšana, kā uzsveruši neskaitāmi kristiešu svētie, nekad neved projām no pasaules, bet – tieši pretēji – pasaulē! Ja kāds (izņemot atsevišķus nepieciešamus periodus garīgajā ceļā) novēršas no pasaules, bēg no tās, tā visbiežāk ir nevis pilnības, bet garīga brieduma trūkuma zīme. Dievs pasauli ir radījis, un Viņam te vēl darāms daudz darba, tāpēc Viņam, Pāvila vārdiem sakot, vajadzīgi daudzi „līdzstrādnieki”.

Lielais mistiķis sv. Pāvils ir radījis ģeniālu tēlu – Baznīca kā Kristus miesa! Kur mēs satiekam Kristu? – Cits citā. Tur, kur, uzticoties viņa aicinājumam, ļaujām Svētajam Garam izmantot mūsu dzīvi kā instrumentu Mīlestības pasaules veidošanai. Visur tur, kur Dieva Gars mūsos sāk dominēt pār mūsu egoismu vai „veco cilvēku”, arī mūsu dzīve savā ziņā kļūst par Kristus inkarnācijas turpinājumu. Dieva inkarnācija nekad nav mitējusies, tā turpinās. Tā turpinās caur tevi un mani... vai, ja mēs to atraidām, tad caur viņiem – cilvēkiem mums blakus...

„Vārds *tapa* miesa.” Vārds vēlētos kļūt miesa arī tevī. Vai *tu* vēlētos atvērties Vārdam? Jo dzīves garīgā ceļojuma mērķis ir nevis mūžīga sadalītība un karš, bet viengabalainība, līdzsvars cilvēkā. Arī manai dzīvei būtu jāklūst par mīlestības stāstu. Mīlestības stāstu starp miesu un garu, ko mums atnācis parādīt Kristus. *(Juris Rubenis)*

KO KLAUSĪJĀMIES BAZNĪCĀ MAIJĀ/JŪNIJĀ

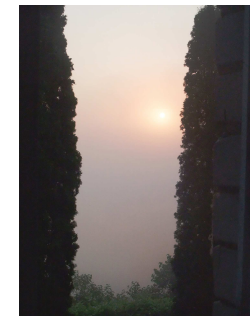
26.05. Kāpēc izveidojās mācība par Trīsvienību. Pieredze: pazīt Jēzu. Varbūt runāt par Dievu pēc iespējas mazāk?

02.06. Evaņģēlijs par Samariešiem. Kāpēc Jēzus vēstneši (gr. *angelos*) tik bieži grib sodīt CITĀDOS?

09.06. Darīt labu, NEKO negaidot sev pretī. Ar ko mēs viens otru „pabarojam”? Riskēt būt neprātīgam, šķiesties ar žēlastību...

16.06. Vai iespējama sadzīve bez likumiem un normām?

Jēzus aizvien tik neērts- jo nešķiro, nesadala pasauli un cilvēkus. Dievam citādi mērogi: VISĀDI ir Viņa bērni.

PADOMES SĒDĒ (06.06.2013.)

Piedalījāmieš 9 no 15 draudzes padomes locekļiem un 2 padomes kandidāti. Noklausījāmieš mācītāja M.Plātes ziņojumu par LELB Daugavpils diecēzes bīskapa E.Alpes vizitāciju mūsu draudzē no 11.-13.oktobrim. Pārrunājām šī pasākuma organizēšanu un pienākumu sadali.

Nākamā draudzes padomes sēde paredzēta **1.augustā pkst.17.00 baznīcā.**

FINANSU ZIŅAS

Jūnijs aiziet ar atvieglojumu - izdevies izkļūt no parādiem, jo ienācis maksājums no biedrības *Tilts* par draudzes mājas lietošanu. Saņemtie līdzekļi par zemes nomu izlietoti rēķinu apmaksai: par elektrību – Ls 230, internetu (2 mēnešiem) Ls14, telefonu Ls 40, algas nodokļiem Ls 98, nekustamā īpašuma nodokli Ls 31. Mācītāja algas kontā līdz 20.06. savākti Ls 111. Paldies visiem, kas ziedoja! Ļoti lūdzam draudzes locekļus katru mēnesi atbalstīt ar savu ziedojumu mācītāja algu, lai varētu pārskaitīt GASN fondam Ls 413 (tad mācītājs saņems *uz rokas* Ls 278).